בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ג', ח' בתמוז תשס"ב (18 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

לא רק הגרמנים ניסו לכבוש את ארץ-ישראל. כ 100 שנה לפני הקונגרס הרציוני הראשון בבאזל...

כדי לזכות בתמיכת היהודים במזרח הקרוב, **הכריז נפוליאון** היום, **ח' בתמוז**, בשנת תקנ"ח (1798-5558), **על כוונתו לחדש את העצמאות היהודית**. בכרוז שפרסם לפקודיו, קרא נפוליאון, עדיין גנרל בצבא הצרפתי, "ישראל עם סגולה! העריצים הכובשים גזלו מכם את נחלת אבותיכם, אבל לא עלה בידם למחות את זכרכם ואת קיומכם הלאומי! ... חושו! הנה בא הרגע, אשר מי יודע אם ישוב ויישנה עוד אלפיים בשנים, לתבוע את השבת הזכויות האזרחיות שנמנעו מכם בחרפה, את זכות קיומכם המדיני כאומה בין האומות ואת הזכות הטבעית הבלתי-מוגבלת לעהוד את עבודת האלוקים לפי מצוות תורתכם, לעיני כל העולם ובאמת לעולמי עד."

באותה שנה כש נפוליאון את אזור הדלתא במצרים, אך צי המלחמה שלו הושמד על ידי הצי הבריטי בפיקודו של האדמירל נלסון. העות'מאנים תיכננו לתקוף את הצבא הצרפתי הלכוד במצרים ללא אפשרות לחזור למולדת, אך נפאליאון החליט לצאת לקראתם בדרך היבשה כדי לבלום אותם בארץ-ישראל או בסוריה, ואולי גם כדי לפלס לצבאו נתיב יבשתי לחזור בו לצרפת.

צבא נפוליאון חצה בשלושה ימים את סיני, לאחר ששלח את הארטילריה הכבדה שלו בדרך הים לחיפה, כדי שלא תכביד על הצבא להתקדם במדבר. לאחר נצחונו הגדול של הצבא הצרפתי בהר תבור באפריל 1799, קרא נפוליאון ליהודים שוב להצטרף לכוחותיו. באותו חודש הוא פרסם כרוז נוסף ליהודי אסיה ואפריקה, ובו קרא להם להצטרף אליו לשם "הקמת ירושלים העתיקה".

בצבאו של נפוליאון היו לוחמים יהודים מאפריקה. עדויות מאותה תקופה מספרות על יהודים רבים שנענו לקריאתו של המצביא הצרפתי והתלכדו סביב דגלו. נפוליאון תכנן אף להקים גדוד יהודי מיוחד.

ואולם, למרות הצהרותיו הנלהבות, העדיפו יהודי עכו – שנפוליאון נלחם באותה עת לכבוש אותה – לשתף פעולה עם המוסלמים, ודחו את פניותיו של נפוליאון לערוק לצבאו. בקרב המכריע על העיר במאי 1799, הצליחו הצרפתים לפרוץ את חומות העיר, אבל נהדפו. כעבור שבועיים הסיר נפוליאון את המצור מעל עכו והחל לסגת דרומה. נפוליאון חזר לאירופה וויתר על שאיפותיו לכבוש את המזרח הקרוב. [ואלה תולדות ... 2000]

עם זאת, מערכת יחסיו של נפוליאון עם העם יהודי ידעה עוד עליות וירידות בחלוף השנים.

על כך ועל פרק מרתק במסכת זו, בע"ה, בימים הקרובים...

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל